

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119010080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich J. D. a L.. R. L. na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 21. februára 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný
D. B., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom D.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

1/ dňa 01.05.2018 v čase o 15:42 hod. počas prevádzky v herni L. Y., nachádzajúcej sa na Ul. U. č. XX v meste A., odcudzil L. L. finančnú hotovosť v sume 420,00 € z peňaženky, ktorá bola voľne položená na bare, čím spôsobil L. L., trvalo bytom M. S., S. č. XX, prechodne bytom P., U. č. XXXX/X, škodu krádežou vo výške 420,00 €,

2/ v obci Vlčkovce v čase od XX:XX hod. dňa 03.05.2018 do 07:50 hod. dňa 04.05.2018 vošiel na voľne prístupný a nezabezpečený pozemok rodinného domu č. 49, kde z neuzamknutého skladu náradia odcudzil bez použitia násillia neuzamknutý detský horský bicykel zn. K. Q., zeleno-čiernej farby, nezisteného výrobného čísla a tiež odtiaľ odcudzil ďalší neuzamknutý bicykel typu BMX, zn. B. T. výrobné číslo KEN1209256023, čím spôsobil majiteľovi uvedených vecí R. W., trvale bytom A., Ul. T. A. č. 12, škodu vo výške 320,00 €, následne v obci B. nad R. prišiel k rodinnému domu č. 276, kde bez použitia násillia preliezol oplotenie rodinného domu výšky 150 cm, vnikol na dvor, kde podišiel k prístrešku, spod ktorého bez použitia násillia odcudzil neuzamknutý pánsky crossový bicykel zn. U., čierno-bielej farby, výrobného čísla Q a z miesta ušiel preč, pričom zanechal pri vstupnej bráne do tohto domu bicykel zn. Kenzel T., výrobné číslo B ktorý predtým odcudzil v obci Vlčkovce R. W., čím majiteľovi bicykla L. L., trvale bytom Križovany nad R. č. XXX, spôsobil škodu krádežou vo výške 320,00 €,

3/ v čase asi o 04:45 hod. dňa 04.05.2018 v obci F. vošiel na voľne prístupný dvor bytovej budovy so súpisným číslom 132, kde bez použitia násillia otvoril neuzamknutú garáž pridelenú k budove, obývajúcej Ing. L. B. a L. B., vnikol dnu do garáže, z ktorej odcudzil z neuzamknutej skrinky 1 pár kolieskových korčúľ čiernej farby s červenými pásikmi, zn. P. Q., veľkosti 44, a 1 pár kolieskových korčúľ čiernej farby, následne túto jednu korčuľu zavesil na oplotenie pri bráne do dvora a z miesta odišiel do dvora bytovky č. 178 vo F., kde odcudzený pár kolieskových korčúľ čiernej farby s červenými pásikmi zn. P. Q. odložil medzi steny domov ku komínu a odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil L. B. škodu krádežou kolieskových korčúľ po odbornom vyjadrení vo výške XX,XX €,

4/ v čase o 19:45 hod. dňa 18.05.2017 v predajni nožov v OC L. na Ul. F. E. v meste A., využil nepozornosť predajcu a odcudzil nôž zn. S. A. XXXX U. - číslo kusu 170, čím spôsobil spoločnosti A., s.r.o., so sídlom R. cesta XX, XXX XX Nové Zámky, IČO: XXXXXXXX, škodu krádežou vo výške 500,00 €,

teda

v bodoch 1/, 2/ a 3/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,
- neoprávnene vnikol do obydliia iného,
- protiprávne vnikol do nebytového priestoru,

v bode 4/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

čím spáchal

v bodoch 1/, 2/ a 3/

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., z toho v bode 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák.,

v bode 4/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Za skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný v prípade skutku 2/ povinný nahradiť poškodenému Martinovi L., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom B. nad R. 276, škodu vo výške 366,46 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu v tejto lehote zaplatiť).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný v prípade skutku 3/ povinný nahradiť poškodenému L. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom F. 132, škodu vo výške 60,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu v tejto lehote zaplatiť).

Za skutok v bode 4/

podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) a § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2017 sp. zn. 1T/69/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.03.2018 sp. zn. 3To/7/2018, právoplatným dňa 27.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej spoločnosti A., s.r.o., so sídlom R. cesta XX, XXX 02 Nové Zámky, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 500,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu v tejto lehote zaplatiť).

o d ô v o d n e n i e :

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní (s miernym poopravením) bol obžalovaný RO.ť poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., obžalovaný D. B. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 07.01.2019 sp. zn. 2Pv 261/18 (s jej miernym poopravením).

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaný D. B. odpovedal „áno“. Prokurátor i prítomní poškodení na hlavnom pojednávaní navrhli prijať jeho vyhlásenie o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe (s jej miernym poopravením), bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako boli posúdené v podanej obžalobe a ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky týchto trestných činov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por., prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste.

*** Výrok o treste ***

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov: správy o povesti, lustrácie a iné súdne rozhodnutia u obžalovaného (č.l. 268-291), aktuálne lustrácie na obžalovaného (č.l. 385-393) a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 1T/69/2017.

Z oboznámených listinných dôkazov bolo zistené nasledovné:

Obžalovaný D. B. je slobodný, bezdetný, počas výkonu väzby bol hodnotený ku dňu 08.06.2018 s negatívnymi poznatkami, a to uloženým disciplinárnym trestom pre porušenie povinností uložených zákonom o výkone väzby a ústavným poriadkom, ako aj sa u obžalovaného vyskytovali pri kontakte s inými obvinenými verbálne konfliktné situácie, čím jeho správanie a vystupovanie počas do tej doby vykonanej väzby nebolo na požadovanej úrovni. Naposledy bol vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie dňa 26.05.2016, následne mu bol dvakrát vyplatený úradom práce tzv. resocializačný príspevok. Z miesta bydliska je hodnotený negatívne (v auguste 2016 poškodzoval majetok obce D. grafitmi). Bol v minulosti aj opakovane priestupkovo postihovaný pre rôzne priestupky, a to aj majetkovej povahy (spáchané v dňoch 06.03.2017, 26.02.2017, 06.02.2017), ako aj bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný (napriek svojmu relatívne nízkemu veku), keď už vykonal aj viacero nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené najmä pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti (takéto tresty vykonal v minimálnom stupni stráženia v dňoch 18.12.2014, 15.12.2015 a 15.05.2016). Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2017 sp. zn. 1T/69/2017 (v tejto veci bol vydaný aj trestný rozkaz, ktorý mu bol doručený dňa 05.10.2017) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.03.2018 sp. zn. 3To/7/2018, právoplatným dňa 27.03.2018, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (spáchaný tak, že „...dňa 12. mája 2017 na Okresnom súde Trnava ... osobne prevzal výzvu Okresného súdu Trnava na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, uloženému mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č. k. 0T/111/2017 zo dňa 12.05.2017, právoplatným dňa 12.05.2017 (pozn.: predošlé odsúdenie obžalovaného) v trvaní 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia, s termínom nástupu do 8 dní od prevzatia výzvy ..., pričom bez vážneho dôvodu výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil...“) na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 04.09.2018. Iné trestné konanie sa voči nemu na súdoch v SR aktuálne nevedie.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zároveň súd zistil, že obžalovanému D. B. je potrebné uložiť až dva tresty, nakoľko za skutky 1/, 2/ a 3/, tvoriace čiastkové útoky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., bolo potrebné obžalovanému uložiť jeden trest - trest úhrnný, nakoľko sčasti tento zločin spáchal s inými trestnými činmi - prečinmi (v jednočinnom súbehu), a v prípade skutku 4/ naopak uložiť druhý trest - tentokrát trest súhrnný, a to vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1T/69/2017.

Súd bol tiež toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zák. na uloženie oboch trestov obžalovanému bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačujú aj tresty kratšieho trvania, a preto súd v prípade oboch ukladaných trestov aplikoval inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu.

Vzhľadom k úprimnému priznaniu sa obžalovaného D. B. k spáchaniu stíhanej úmyselnej trestnej činnosti (aj v prípravnom konaní) a taktiež k jeho vyhláseniu na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd prijal, bolo možné postupovať v predmetnej veci aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 týkajúceho sa zjednotenia v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por., podľa ktorého „ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Citované stanovisko k tejto „štvrtej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Súd tak aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), teda inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu ako pri dohode o vine a treste, ktorý je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Tr. zák. a umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu ustanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Súd preto v prípade skutkov 1/, 2/ a 3/ po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov, ktorý obsahuje viaceré záznamy o jeho doposiaľ nezahladených odsúdeniach), dospel k záveru, že obžalovanému RO. postačuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov (teda pod spodnú hranicu trestnej sadzby určenej podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., ktorá je 3 roky) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný už v minulosti vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody uložené pre spáchanie úmyselných trestných činov, pričom uložené tresty zjavne nevedli k jeho náprave, preto súd nemal za splnené podmienky na jeho zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Tento trest súd zároveň uložil ako úhrnný pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. (čiastkové útoky tvoriace pokračovací zločin krádeže, sčasti spáchané s inými prečinmi v jednočinnom súbehu, čo zároveň vylučovalo prihliadanie aj na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže by to bolo v rozpore so zaužívanou rozhodovacou činnosťou súdov s poukazom na aplikáciu asperačnej zásady pri ukladaní súhrnného trestu). Zároveň v spojitosti s ukladaním takéhoto druhu trestu je potrebné poukázať na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák. a trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v osobitnej časti Tr. zák. v prípade zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. (3-10 rokov), ktoré vylučovali ukladanie iného druhu trestu obžalovanému, pričom podmiennečný trest odňatia slobody by podľa názoru súdu u obžalovaného svoj účel nesplnil, a to vzhľadom na už uvedené skutočnosti.

Súd naopak v prípade skutku 4/ po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov, a § 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov, ktorý obsahuje viaceré záznamy o jeho doposiaľ nezahladených odsúdeniach), dospel k záveru, že obžalovanému D. B. postačuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov (teda pod spodnú hranicu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. upravenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorá je 8 mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný už v minulosti vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody uložené pre spáchanie úmyselných trestných činov, pričom uložené tresty zjavne nevedli k jeho náprave, preto súd nemal za splnené podmienky na jeho zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Tento trest súd zároveň uložil ako súhrnný pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko z hľadiska zásad na ukladanie trestov zistil splnenie podmienok na uloženie takéhoto trestu k odsúdeniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1T/69/2017, v ktorom odsúdení bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci, pričom trestný rozkaz vydaný v tejto veci bol obžalovanému doručený až po spáchaní skutku v predmetnej trestnej veci, a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2017 sp. zn. 1T/69/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.03.2018 sp. zn. 3To/7/2018, právoplatným dňa 27.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň v spojitosti s ukladaním súhrnného trestu k odsúdeniu na nepodmienečný trest odňatia slobody a pri nezistení zákonných dôvodov na upustenie od uloženia súhrnného trestu bolo potrebné obžalovanému uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, teda bolo vylúčené uložiť mu iný druh trestu.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu zabezpečia v prípade obžalovaného, ktorý sa už javí byť zrejme aj nenapraviteľným recidivistom, najmä ochranu spoločnosti tým, že mu po istý čas zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne

iných odradia od páchania trestných činov. Takéto tresty budú nepochybne vyjadrovať aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Súd tiež nezistil splnenie podmienok na uloženie ďalšieho (sekundárneho) trestu.

*** Výroky o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nároky na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnili poškodení L. L. (skutok 2/), Miroslav B. (skutok X/) a spoločnosť A., s.r.o. (skutok X/). I. na hlavnom pojednávaní uplatnené nároky na náhradu škody obžalovaný uznal, a preto ho súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. (s prihliadnutím na § 261 ods. 2 Tr. por.) zaviazal povinnosťou nahradiť týmto poškodeným tieto uplatnené nároky (tak, ako je to zrejme z výrokovej časti tohto rozsudku), a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, čím určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku (nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.